

● نازنین مشایخ

دختران طبیعت

تا به حال یک راز سبز داشته‌اید؟ خب بله، رازها هم می‌توانند رنگ داشته باشند. اگر راز شما، انجام یک پروژه در مورد محیط زیست باشد، سبز می‌شود دیگر! حالا می‌دانستید چقدر تا از این رازها در مدرسه ما وجود دارند؟ با ما بیایید تا آن‌ها را نشانتان بدهیم.

از کجا شروع شد و به کجا رسید؟

کار پروژه‌ها از ابتدای سال تحصیلی شروع می‌شود. گروه‌هایمان را تشکیل می‌دهیم، موضوع پروژه را انتخاب می‌کنیم و بعد دست به کار می‌شویم. شرایط و وسایل مورد نیاز را فراهم می‌آوریم، پژوهش و مطالعه را آغاز می‌کنیم و پروژه را با تلاش و پشتکار جلو می‌بریم. این پروژه‌ها همان رازهای ما هستند؛ رازهایی که در جشنواره‌ها و مسابقات بازگو می‌شوند و دوست‌داران محیط زیست را شگفت‌زده می‌کنند. این روزها روزهای متفاوتی برای ما هستند. چکیده‌ای از طرح‌هایمان را به جشنواره‌های داخلی و خارجی ارائه داده‌ایم. نتیجه بعضی از آن‌ها آمده است و منتظر نتیجه دیگر مسابقات هستیم. اگر طرحمان قبول شود، پروژه را به جشنواره ارائه می‌دهیم و در مرحله داورى قرار می‌گیرد.

بیایید به این رازها سرک بکشیم

اینکه پروژه‌های ما رازهای سر بسته هستند قبول، اما می‌شود سر بسته از آن‌ها حرف زد، مگر نه؟
ساغر ثنائی عرفان و مبینا اسماعیلی روی پروژه کیسه زباله سلولزی کار می‌کنند. این کیسه که با استفاده از مواد گیاهی درست می‌شود، قابل تجزیه در خاک است و مشکل کیسه‌های زباله را که تجزیه‌شان زمان طولانی می‌برد، حل می‌کند. ساغر و مبینا طرحشان را به جشنواره «اینسپو» ارائه داده‌اند و در این جشنواره پذیرفته شده است.
ملیکا مصطفوی به نمایندگی از گروهشان می‌گوید: ما کاغذها را بازیافت می‌کنیم. البته تمام کاغذها قابلیت بازیافت ندارند. برای مثال، مقوای شانه تخم‌مرغ را نمی‌شود بازیافت کرد، چون قبلاً بازیافت شده است. کاغذهایی قابل بازیافت

میوه با طعم خورشید

مدرسه‌مایک «میوه خشک کن خورشیدی» دارد. این یعنی ما گرما و برق مورد نیازمان را از تابش خورشید تأمین می‌کنیم. جایتان خالی! میوه‌هایمان را داخل خشک کن می‌گذاریم و زنگ‌های تفریح از این میوه‌ها می‌خوریم.

مادر گل‌ها

گل‌های داخل حیاط که می‌بینید خودمان بذر آن‌ها را کاشته‌ایم، آن‌ها را آبیاری کرده‌ایم و خاکشان را آماده نگه داشته‌ایم و خلاصه بزرگشان کرده‌ایم. یک جورهایی حق مادری به گردنشان داریم! آن گل‌های جلوی در مدرسه، همان‌هایی که در باغچه پیاده‌رو هستند و کوچه را زیبا کرده‌اند... بله دیگر، آن‌ها هم کار خود ما هستند!

ادبیات با چاشنی محیط زیست

همیشه که قرار نیست دوست‌داران محیط‌زیست دست به تولید و اختراع بزنند. گاهی بعضی از این دوست‌داران روحیه هنری دارند و نمایش‌نامه‌های زیست‌محیطی می‌نویسند؛ درست مثل بچه‌های گروه نمایش.

روژین کیقبادی، یکی از اعضای این گروه می‌گوید: اول موضوع را انتخاب می‌کنیم و بعد با هم در مورد طرح داستان مشورت می‌کنیم. بعد از آن شروع به اتود زدن می‌کنیم و می‌نویسیم. ما قوانین نمایش‌نامه‌نویسی را رعایت می‌کنیم و کارمان را اصولی پیش می‌بریم. آخر سال هم پروژه‌مان را به صورت نمایش‌نامه‌خوانی ارائه می‌دهیم.

هستند که تمیز باشند و به مواد شیمیایی آلوده نشده باشند. **کیانا زین کوهی** به همراه گروهش با مواد طبیعی و گیاهان دارویی، شامپوی ضدشوره درست کرده‌اند. پایه مواد تشکیل‌دهنده این شامپو، «صابون کتیرا» ست.

«آفت‌کش‌هایی هستند که به خاطر سرعت تأثیرگذاری بالا، گیاه را از بین می‌برند. از طرف دیگر، برخی از آفت‌کش‌ها دیر عمل می‌کنند و مجبور می‌شویم چندبار از آن‌ها استفاده کنیم. همین استفاده چندین‌باره باعث می‌شود گیاه آسیب ببیند. ما تصمیم گرفتیم آفت‌کشی درست کنیم که کود هم داشته باشد تا وقتی گیاه از آن استفاده می‌کند ضعیف نشود.» و این ما، یعنی گروه سه نفره کلاس هشتمی‌ها!

پارمیدا رحمان‌زاده

هلیا سروش

نگار کاردان

«اینسپو»

معتبرترین مسابقه

دانش‌آموزی در حوزه محیط زیست است. این مسابقه را کشور هلند برگزار می‌کند و گروه‌های دانش‌آموزی از ۷۰ کشور در این رقابت سالانه شرکت می‌کنند.